

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 624

BÁCH PHƯỚC LÂM MÔN

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Năm ngày 26/08/2021.

Năm mới đến, mọi người thường hay chúc *“bách phước lâm môn”, “trăm phước vào cửa*. Phước từ đâu mà đến? Hòa thượng nói: *“Trên “Kinh Niết Bàn”, Phật nói rất rõ ràng: Chúng ta học Phật nhất định phải biết tu phước. Phước liên quan mật thiết đến ba nghiệp Thân Khẩu Ý, chính là Mười Thiện ”.*

MƯỜI THIỆN

THÂN: Không sát, đạo, dâm

KHẨU: Không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời thêu dệt, không nói lời hung ác

Ý: Không tham, sân, si

Hòa thượng nói: *“Bạn dùng tâm như thế nào để tu Thập Thiện? Tâm của chúng ta phân thành 5 chừng mực: Thiện thượng thượng, thiện thượng trung, thiện thượng hạ, thiện bậc trung, thiện bậc hạ. Chúng ta hàng ngày quán sát tâm mình xem tâm mình là thiện bậc thượng, thiện bậc trung, hay thiện bậc hạ”. Trong thiện bậc thượng có 3 mức thượng thượng, thượng trung, thượng hạ.*

Tâm chúng ta ngày nay đa phần là thiện bậc hạ, khó mà đạt đến thiện bậc trung. Bởi vì chúng ta lúc thiện, lúc không thiện, thiện có tư lợi. Việc như thế nào thì được coi là thượng thiện. Hòa thượng nói: *“Việc tốt cần làm nên làm không công không đức”*. Chúng ta làm thiện thì phải *“tam luân thể không”*, không thấy người cho, không thấy người nhận, không thấy vật cho. Chúng ta làm thiện ở mức nào thì nhận được kết quả ở mức đó. Nếu kết quả chưa tốt thì biết rằng chúng ta làm chưa tới. Thế gian có rất nhiều người làm việc thiện nhưng vì tự tư tự lợi mà làm, vì danh vọng lợi dưỡng mà làm. Rất nhiều người làm thiện vì để tô điểm tên tuổi của mình, tăng thêm danh vọng lợi dưỡng. Nếu không khéo thì việc thiện trở thành bất thiện vì nó chướng ngại tâm Thanh Tịnh của chúng ta. Điều này rất vi tế. Chúng ta phải kiểm soát từng tâm niệm của mình, chỉ cần lơ là thì sẽ vượt qua hàng rào, từ việc thiện trở thành chướng ngại.

Người hiểu rất ráo làm ra những biểu pháp nhưng nhiều người không hiểu nguyên nhân vì sao. Cư sĩ Bàng đem tài sản bỏ xuống thuyền, đi ra giữa dòng sông, đục lỗ thả tài sản xuống sông. Gia đình ông từ đó làm nghề đan cỏ để sinh sống. Đó là bậc thượng căn. Họ làm ra biểu pháp để độ cho người thượng căn. Người ta hỏi: “*Ông không dùng đến thì tại sao không mang đi cho người khác?*”. Ông trả lời: “*Việc tốt không bằng không việc gì!*”.

Chúng ta làm việc tốt mà rơi vào danh vọng lợi dưỡng, thấy mình làm được quá nhiều việc thiện, dính mắc trong tâm. Dính mắc trong tâm thì chướng ngại, chướng ngại thì phiền não. Cách làm của người xưa đều là những bài pháp để độ cho một đối tượng căn tánh phù hợp nào đó.

Chúng ta cho rằng mình làm phước thiện, tích công bồi đức như vậy là quá tốt. Nhưng đối với người chuyên tu thì có thể đó là chướng ngại, ban đầu là người tốt làm việc tốt (*hảo nhân hảo sự*), nhưng cuối cùng trở thành người tốt nhiều chuyện (*hảo nhân háo sự*). Một lần, có một cư sĩ làm nhiều việc tốt. Lão cư sĩ Lý Bình Nam viết tặng người đó một câu “*hảo nhân háo sự*”. “*Háo*” là ham thích, người tốt nhiều chuyện thì không phải là người tốt.

Quan trọng là chúng ta làm mà không thấy mình làm, tận lực hi sinh phụng hiến, chí công vô tư. Khi làm việc thiện, ta phải xem tâm của mình đang ở mức nào. Nếu chúng ta làm việc thiện mà có phiền não thì việc đó trở thành chướng ngại, không phải là việc thiện. Nhiều người cúng dường tượng một vị Phật, ở chân tượng có ghi tên người cúng dường. Trong chùa, cột cũng khắc tên người cúng dường thì thiện đó chỉ ở mức hạ. Hòa thượng phân tích: “*Chúng ta dùng tâm gì để tu thiện? Dùng tâm Thanh Tịnh để tu Mười Thiện, hoàn toàn vì lợi ích chúng sanh thì đây là Thượng Thượng. Liễu Phàm Tứ Huấn vì cầu công danh phú quý cho riêng mình, cầu tuổi thọ, cầu sinh con mà tu Mười Thiện, ngày ngày làm việc thiện. Đó là tâm thiện ở bậc hạ*”.

Chúng ta tu thiện so với Viên Liễu Phàm có hơn được Ngài không? Hòa thượng nói: “*Phước không dễ dàng tu được. Ban đầu ta làm rất khó. Liễu Phàm cư sĩ ban đầu phát tâm làm 3000 việc thiện, mười năm mới viên mãn. Sau khi làm viên mãn 3000 việc thiện trong mười năm đầu, ông lại phát tâm làm tiếp 3000 việc thiện, nhưng chỉ 3 năm thì làm viên mãn*”. Nếu Viên Liễu Phàm phát tâm làm tiếp 3000 việc thiện thì có lẽ chỉ 1 năm là viên mãn. Chúng ta muốn học tập Viên Liễu Phàm thì 1 ngày làm 30 việc thiện, 10 ngày làm 300 việc thiện, 100 ngày làm 3000 việc thiện, 1000 ngày làm 30.000 việc thiện. Điều này có thể làm được!

Trong 1 khảy móng tay có 32 triệu ý niệm. Chúng ta phải khởi lên tâm chân thành, khởi lên ý niệm làm lợi ích cộng đồng xã hội. Trong một ngày chúng ta có thể khởi 30 ý niệm thiện. Nhưng trong tâm chúng ta không khởi được thiện tâm. Tâm chúng ta tràn đầy tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần. Chúng ta sợ được sợ mất, sợ thành sợ bại, sợ hơn sợ thua. Chính niệm tự tư tự lợi khiến chúng ta không khởi được ý niệm lợi ích tha nhân. Chúng ta không nên nghĩ rằng làm việc thiện rất khó. Một niệm khởi lên châu biến pháp giới. Một niệm thiện hay một niệm ác khởi lên đều trùm khắp pháp giới. Ta vừa nghĩ đến London, NewYork thì London, NewYork liền hiện ra. Dù máy bay, thậm chí tốc độ ánh sáng cũng không nhanh bằng tốc độ sóng tâm

của chúng ta. Điều quan trọng là ta có đề khởi được ý niệm thiện hay không. Muốn đề khởi được ý niệm thiện thì ý niệm tự tư tự lợi phải ít đi, rất nhỏ.

Sáng sớm, Thầy thức dậy lúc 3h sáng, khởi tâm học tập và chuẩn bị thật tốt cho buổi học. Đó là những ý niệm thiện đầu tiên trong ngày. Thầy xoa & lăn các huyết đạo, bảo vệ sức khỏe để có thể thực hiện tốt nhiệm vụ đang làm. Thầy cố gắng từng ngày, từng ngày để hoàn thành 1.200 đề tài chia sẻ Phật pháp. Thầy hàng ngày khích lệ mọi người làm việc tốt, gửi đi những tin tức tốt tới mọi người. Suốt trong thời gian học, Thầy đưa những điều khuyên răn, những điều vô cùng tích cực đến với mọi người. Những ý niệm tích cực tràn đầy trong một giờ học tập. Học xong Thầy đi cho cây giá đỗ uống nước, nghĩ đến việc tặng các loại rau khác nhau cho mọi người để mọi người hoan hỉ khi nhận quà. Một ngày, Thầy có khoảng 30 ý niệm thiện và những công việc cụ thể. Đây là chuyện nhỏ, không phải là chuyện lớn.

Vào mùa dịch Covid, có công ty lớn cho mượn 1500 bình oxy để giúp những bệnh nhân khó thở. Chúng ta phải tri ân những người cứu chúng ta lúc hoạn nạn. Chúng ta phải khởi lên lòng yêu thương, mong rằng người ta biết phương pháp điều thân tâm để giữ sức khỏe. Bệnh nhân vừa khỏe thì phải nhường ngay bình oxy cho người khác nhưng người ta dùng xong không trả lại. Người ta không trả bình oxy thì không nạp được oxy để cứu những bệnh nhân khác. Không ngờ sự ích kỷ của cá nhân đã gây họa cho cộng đồng. Những Thầy Cô giáo của Hệ thống cũng có người đã bị mắc bệnh, gia đình cũng có người mắc bệnh. Họ không cần thở bình oxy và cũng đều khỏi bệnh. Không phải ai bị nhiễm dịch bệnh cũng cần đến bình oxy. Nếu chúng ta bị bệnh khổ mà tâm xấu ác thì bệnh sẽ càng nặng hơn vì trong người đã có sẵn độc rồi.

Có Thầy Cô bị bệnh nhưng không cho Cha Mẹ biết. Đó cũng là tâm thiện lương. Nếu chúng ta mắc dịch bệnh, thất kinh hôn vía, nói cho Cha Mẹ biết thì có khi Cha Mẹ chết trước mình vì khắc khoải lo âu. Một lần Thầy giảng đề tài “**Tái tạo phước báu**” ở Sóc Trăng, Thầy hỏi: “*Mọi người có ai khởi ý niệm mang món quà tặng của mình để chia sẻ với người khác không?*”. Không một ai trả lời. Khởi ý niệm thiện cũng không dễ.

Có một cô học trò hiện đang ở phương trời nào đó điện thoại hỏi Thầy: “*Con thờ Phật như vậy có đúng không ạ?*”. Thầy nói: “*Bồ Tát Quan Thế Âm là học trò của Phật A Di Đà. Con thờ Phật A Di Đà mà để Phật A Di Đà thấp hơn Bồ Tát Quan Thế Âm thì sai rồi*”. Cô học trò này chia sẻ là cô ấy đang mang bầu, gia đình kinh tế khó khăn, vì đã hết cách cho nên cô ấy phải xuống biển bắt cá để nuôi gia đình. Thầy khuyên học trò không làm nghề bắt cá, giữ tâm tốt, làm việc tốt, làm người tốt, trông trọt hoặc tìm việc thiện để làm thay vì đánh bắt cá. Thầy đã chuyển khoản giúp gia đình sống qua 30 ngày trong mùa dịch. Thầy giúp đỡ vô tư, tâm không hề mong cầu báo đáp, chỉ mong mọi người giác ngộ, tu học tinh tấn và thành tựu. Các gia đình khi được Thầy hướng dẫn và giúp đỡ đều rất vui, rất hoan hỉ. Khi chúng ta giúp người khác khởi tâm thiện, làm việc thiện thì những việc thiện chúng ta làm được cũng tăng lên.

Trong một ngày, các Thầy Cô giáo ở Quảng Nam đã mua được 3000 mớ rau của bà con để phát tặng mọi người trong mùa dịch. Mỗi người nhận được 1 mớ rau. Chúng ta đã mang niềm vui đến cho 3000 người, đã làm được 3000 việc thiện trong một ngày.

Hòa thượng nói: ***“Tôi thường hay khuyên người đọc cuốn “Liễu Phàm Tứ Huân”. Bạn đọc nhiều lần cuốn sách này thì mới có thể chân thật hiểu được đạo lý “nhất ẩm nhất trác mạc phi tiền định”. Một bữa ăn, một hụm nước đều là tiền định. Nếu mọi người đều biết rõ được chân tướng sự thật này thì họ nhất định sẽ biết an hưởng bốn phần”***. Phú quý thì vui mà phú quý, bần cùng nghèo khổ thì vui mà bần cùng nghèo khổ, dù giàu có hay nghèo khổ đều tích cực làm việc thiện.

Cả cuộc đời của Hòa thượng là một tấm gương sống để chúng ta học tập. Lúc trẻ Ngài không có phước, khi về già mọi việc đều như ý, không chướng ngại. Hòa thượng nói: ***“Chúng ta tu phước phải có hằng tâm, phải có nghị lực, phải chăm chỉ đoạn ác tu thiện, tích thiện tích đức thì nhất định sẽ tăng thêm phước báu. Bạn nỗ lực đoạn ác tu thiện thì phước báu của bạn ngày ngày thêm lớn. Bạn tạo tác ác nghiệp thì bạn làm tổn giảm phước báu trong mạng của mình”. Phước báu của chúng ta vốn đã ít lại còn bị tổn giảm thì càng ít hơn.***

Người xưa nói: ***“Phước chí tâm khai”***, người có phước thì trí tuệ thêm lớn. ***“Phước tận nhân vong”***, ***“lộc tận nhân vong”***. Phước lộc đã hết thì người sẽ chết. Hòa thượng nói: ***“Đạo lý này Phật đã nói rất rõ ràng, nói rất nhiều trên các Kinh điển, nhưng rõ nét nhất để giúp chúng ta dễ hiểu nhất thì chính là cuốn sách nhỏ “Liễu Phàm Tứ Huân”. Những lý luận và sự thật đều tập trung trong cuốn sách này. Chúng ta dễ dàng xem thấy, đọc hiểu & dễ dàng làm theo những đạo lý trong đó. Phàm phu chúng ta tâm ý qua loa, sơ sài, không xem trọng. Chúng ta chỉ đọc qua một hai lần, ấn tượng rất nhạt nhòa nên không sản sinh được hiệu quả. Nếu chúng ta đọc 200 lần, 300 lần thì sức cảm nhận của chúng ta sẽ hoàn toàn khác. Lý luận, sự thật của nghiệp nhân quả báo sẽ có tác dụng rất lớn đối với chúng ta”***.

Từ khi bắt đầu dịch những bài giảng của Hòa thượng, Thầy luôn cố gắng làm theo Hòa thượng, làm hoàn toàn vô ngã, vô tư, tận tâm tận lực không có mong cầu. Thầy không có tâm thư, không có lời nhĩ ý nào mà cứ thật tâm làm. Nhiều người cứ nói với nhau những lời chúc suông, gặp Thầy thì nói: ***“Mong Thầy cầu phước cho con! Xin Thầy hãy ban phước cho con!”***. Nếu ban được phước cho người khác thì Thầy đã ban tất cả. Chúng ta phải tự mình làm, tự mình tu tích. Chúng ta đừng nghe người ta gạt, đừng phí tiền đi mua những cục đá phong thủy để đặt góc này, đặt góc kia trong gia đình. Chúng ta cúng dường Cha Mẹ, cúng dường những người gặp khó khăn. Chúng ta phải nắm được nguyên lý nguyên tắc tích công bồi đức.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!